

ROALD DAHL

Роалд Дал

THE WORLD'S
—
★ NO. 1 ★
—
STORYTELLER

Илюстрации Куентин Блейк

Момчето пораства
Приключения в Африка

enthusiast

Roald Dahl
GOING SOLO

Text copyright © Roald Dahl Nominee Ltd., 1986
Cover illustrations copyright © Quentin Blake, 1986
All rights reserved

Роалд Дал
Момчето пораства. Приключения в Африка

© Катя Перчинкова, *превод*, 2018
© Куентин Блейк, *илюстрации*, 1986
© „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2018
Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс
енд пбблишинг“ ООД, 2018

ISBN 978-619-164-284-7

ROALD DAHL

Рoалд Дал

Момчето пораства Приключения в Африка

Превод от английски
Катя Перчинкова

Илюстрации
Куентин Блейк

enthusiast
София, 2018

Съдържание

Напът за Африка.....	11
Дар ес Салаам	31
Симба.....	41
Зелената мамба	52
Началото на войната.....	62
Мдишо от племето муанумуези	78
В школата за летци	88
Оцеляване.....	108
Първа среща с врага.....	134
Корабът с мунициите.....	153
Битката над Атина – 20 април	158
Предпоследният ден	167
Несполуката в Аргос	186
Палестина и Сирия	200
Отново у дома.....	215

На Софи Магдалене Дал

1885 – 1967 г.

Хаифа, 1941 г.

Животът представлява съвкупност от множество дребни случки и шепа изключително важни събития. Поради това една автобиография, за да не досади на читателя, трябва да съдържа само внимателно подбрани истории, оставили ярка следа в спомените на автора.

В първата част от настоящата книга продължавам личната си история оттам, където свърши предишната ми автобиография „Момче“. Разказвам как заминах за Източна Африка, за да започна първата си работа, но понеже всяка работа, пък била тя и в Африка, не е особено интересна, съм се опитал да разкажа само събитията, които смятам за паметни.

Във втората част на книгата, която разказва за времето ми като летец по време на Втората световна война, нямаше нужда да подбирам внимателно, тъй като всеки миг от службата ми в Кралските военновъздушни сили, поне според мен, е изключително вълнуващ.

Р. Д.

Напът за Африка

Корабът, с който потеглих от Европа за Африка през есента на 1938 г., се казваше „Мантола“ и представляваше старо корито с олющена боя, тежащо 9000 тона. Имаше само един висок комин, а моторът му бръмчеше толкова силно, че чашите по масите в столовата подрънкваха.

Пътуването от лондонското пристанище до Момбаса щеше да продължи две седмици и по пътя щяхме да спрем в Марсилия, Малта, Порт Саид, Суец, Порт Судан и Аден. Днес можете да стигнете до Момбаса със самолет само за няколко часа, без да спирате на приказнокрасиви места, но през 1938 г. подобно пътешествие включваше множество спирки и Източна Африка се намиреше сякаш много по-далеч от Англия, особено ако договорът ви с компания „Шел“ повелява да останете там три години, преди да се приберете у дома. Заминах на двайсет и две години. Щях да навършва двайсет и пет, преди отново да видя семейството си.

От пътуването най-ясно помня необикновеното поведение на спътниците ми. Дотогава не се бях сблъсквал със строителите на Империята – онази особена порода англичани, които цял живот работеха в отдалечени краища на Британските територии. Не забравяйте, че през 30-те години на XX в. Британската империя още същест-

AIMEZ PROTÉGER
PIGEON VOYAGE
PAR WEBER DU JAYS

Mrs. S. Sell.
Ashwood.
Exley.

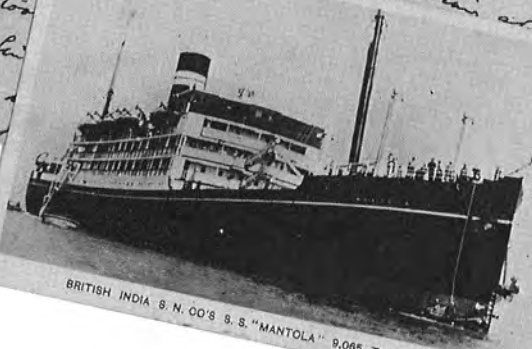

AND
E

M. Mantola
Saturday morning

Dear home

We've had a terrible journey.
Being late in the day of Friday (at least I
was at Wick) then as soon as we came
to the Spanish coast the sun came out,
and if we stayed out over Wick. We
passed Gibraltar yesterday evening at
8 o'clock.

BRITISH INDIA S. N. CO'S S. S. "MANTOLA" 9,065 TONS GROSS

уваше в някогашния си вид и мъжете и жените, които я носеха на плещите си, представляваха определен тип хора, които повечето от вас едва ли са виждали, а днес вече няма как да срещнете. Смятам, че имам голям късмет, задето успях да зърна този рядък вид, докато все още бродеше по земята, защото днес той е напълно изчезнал. Пò англичани от англичаните и пò шотландци от шотландците, те бяха най-чудатите хора, които някога съм срещал. Говореха например свой собствен език. Ако работеха в Източна Африка, изреченията им бяха изпъстрени с думи на суахили, а ако живееха в Индия, речта им представляваше съвкупност от всевъзможни диалекти. Освен това имаше цял набор от изрази, който беше универсален за всички тях. Наричаха например аперитивите преди вечеря „сандаунър“ – питие по залез слънце. Алкохолните напитки, консумирани по всяко друго време на денонощието, бяха „чота пег“ – малко питие. Съпругите им бяха мемсахиб. За глагола „оглеждам“ използваша думата „шуфти“ и оттам произлизаше прозвището на английските разузнавателни самолети в Близкия изток по време на последната война – хвърчащи шуфти. Всичко нискокачествено беше „шензи“. „Вечеря“ беше „тифин“ и така нататък. С жаргона на строителите на Империята може да се напълни цял речник.

За мен, обикновен младеж от предградията, беше много вълнуващо внезапно да се озова сред тълпа от жилави, загорели от слънцето работници и колоритните им костеливи жени, а най-интересна ми беше тяхната ексцентричност.

Изглежда, когато на британците им се налагаше да живеят години наред в земи с горещ и влажен климат сред чужди народи, единственият начин да запазят раз-

съдъка си, беше да си позволяват някои чудатости. Създаваха си странни навици, недопустими в Англия, но напълно възможни в далечна Африка, Цейлон, Индия или Британска Малая. На всички пътници на „Мантола“ им хлопаше дъската по своеобразен начин и по време на цялото пътуване имах чувството, че наблюдавам един вид непрестанна пантомима. Сега ще ви разкажа за някои от основните комедианти.

Делях каюта с управителя на текстилна фабрика в Пенджаб на име У. Н. Савъри (изумих се от инициалите, когато ги видях върху куфара му) и аз спях на горната койка. От леглото ми през кръглото прозорче се разкриваше идеална гледка над палубата със спасителните лодки към безбрежния син океан. Сутринта на четвъртия ден от пътуването се събудих много рано. Останах да се излеждам, вперил поглед през прозорчето, и слушах тихото хъркане на У. Н. Савъри на долната койка. Изведнъж покрай прозореца профуча фигурата на гол мъж – гол като маймуна в джунглата – която след миг изчезна! Премина, без да издаде и звук, и затова се зачудих дали не съм видял фантом, привидение, или дори гол призрак.

След минутка-две голият мъж отново мина покрай прозореца.

Този път седнах рязко в леглото. Искях да огледам по-добре голия утринен фантом, затова пропъльзах до края на койката и надзърнах през прозорчето. Палубата със спасителните лодки пустееше. Средиземно море беше спокойно и синьо, а жаркото слънце започваше да се подава над хоризонта. Палубата беше толкова тиха и пуста, че започнах да се питам дали действително не съм мярнал привидение, може би призрака на пасажер,

паднал зад борда при някое предишно пътуване, който прекарваше задгробния си живот, плъзгайки се по вълните обратно на борда на кораба.

В този миг зърнах движение в далечния край на палубата. Голото тяло се материализира. Но не беше призрак. Мъж от плът и кръв лъкатушеше енергично измежду спасителните лодки и вентилаторите и в пълна тишина се приближаваше към мен. Той беше нисък и набит, с малко шкембенце и гъсти черни мустаци. Когато стигна на двајсетина метра от мен, забеляза, че надничам през прозореца, помахаше ми с косматата си ръка и се провикна:

— Добро утро, младежо! Ела да потичаме! Ще подишаш морски въздух и ще влезеш във форма! Ще се отървеш от излишните тлъстинки!

По мустациите познах, че това е майор Грифитс, който снощи на вечеря ми каза, че живее в Индия от трийсет и шест години и сега се завръща отново в Аллахабад след традиционния отпуск в Англия.

Усмихнах се смутено на майора, който продължи да припка по палубата, но не се прибрах в каютата. Не можех да откъсна очи от него. Имаше нещо невероятно невинно, чистосърдечно и ведро в начина, по който препускаше около лодките. А аз, в младежкото си смущение, го зяпах през прозореца възмутен от поведението му. Но също така му завиждах. Завиждах му за безгрижието и ужасно ми се искаше и аз да имам смелостта да изляза навън и да тичам гол. Искях да съм като майора. Копнех да съблека пижамата си и да хукна по палубата както майка ме е родила, без да ме е грижа дали някой ще ме види. Но не можех да го направя за нищо на света. Изчаках майора отново да се появи.

След малко той се зададе в неустрашим галоп. Реших, че този път ще кажа нещо небрежно, за да демонстрирам, че съм свободомислещ като него и голотата му не ми е направила никакво впечатление.

Но какво виждаха очите ми? ... С него имаше още някого! ... Този път до майора подтичваше друг човек! ... Също напълно гол! ... Какво, за бога, ставаше на този кораб? ... Всички пътници от мъжки пол ли ставаха призори да търчат голи по палубата? ... Нима строителите на Империята изпълняваха редовно сутрешна физзарядка, за която не знаех? ... Боже мили, спътникът на майора като че ли беше жена! ... Наистина беше жена! ... Гола жена! ... С голи гърди като Венера Милоска... Но с това приликите между двете свършваха, защото с приближаването им установих, че жената е мършавата и бледа съпруга на майор Грифитс... Застинах стъписан на прозореца, неспособен да откъсна очи от голото женско плашило, препускащо гордо до също толкова голия си съпруг със свити в лактите ръце и високо вдигната глава, сякаш искаше да каже: „Каква прекрасна двойка сме и какъв великолепен съпруг е майорът!“.

– Хайде, излизай навън! – провикна се към мен майорът. – Щом малката мемсахиб може, значи можеш и ти! Петдесет обиколки на палубата се равняват едва на шест километра!

– Прекрасна утрин – промълвих, когато двамата минаха покрай мен. – Изглежда, днес ще е слънчево.

След два часа седях срещу майора и неговата мемсахиб на закуска и при мисълта, че преди малко бях видял същата тази дребничка мемсахиб както майка я е родила, ме побиваха тръпки. Хранех се с наведена глава и се преструвах, че не ги забелязвам.

Роалд Дал
МОМЧЕТО ПОРАСТВА
ПРИКЛЮЧЕНИЯ В АФРИКА

Превод от английски *Катя Перчинкова*
Редактор *Илияна Бенова – Бени*
Коректор *Русанка Одринска*
Адаптация на корица *Биляна Славкова*
Предпечат *Десислава Борисова*

Английска. Първо издание.
Формат 84x108/16
Печатни коли 14.5

ISBN 978-619-164-284-7

enthusiast

Запазена марка
на „Алто комюникейшънс енд пбълишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/ 943 87 16
email: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите от
www.bookstore.enthusiast.bg

Печат „Абагар“ АД

„Момчето пораства. Приключения в Африка“

разказва за дръзките и опасни приключения на Роалд Дал след заминаването му от Англия. От самолетни катастрофи до сблъсъци с отровни змии, в книгата ще научите всичко за живота на писателя, преди той да стане най-великият разказвач на света.

Тази история е пълна с вълнуващи и чудати случки — някои са смешни, други са страшни, но всички до една са напълно истински.

„Разказал съм само за събитията, които смятам за важни.“

Роалд Дал

www.enthusiast.bg

9 786191 642847

Цена: 12 лв.

С купуването на тази книга помагаш на още едно дете. Даряваме 10% от приходите на Роалд Дал за благотворителни инициативи.
roalddahl.com